

РЕШЕНИЕ

№ 4312

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря Й.КА Г. ЦИКОВА
като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20221110142698 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Н. Г. Б., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС, съдебен адрес: АДРЕС чрез адв. А. Б. и адв. Л. И. срещу ЗАД „ФИРМА“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от изпълнителните директори А. Л и Р Д, с която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 10 000 лева - частичен иск от сума в общ размер от 30 000 лева - дължимо застрахователно обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на настъпилото застрахователното събитие/ПТП/ на 13.02.2022 г. района на кръстовището между булеварди „ЦБ *” и „АП” по вина на водач на автобус марка „Мерцедес“, модел „0405Н“ рег. № ДКН, осъществяващ обществен превоз на пътници в град София по автобусна линия № 260, за който е налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена при ЗАД „ФИРМА“ АД - полица № BG/23/*****, ведно с дължимата законна лихва върху присъдената сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът сочи, че на 13.02.2022 г., в гр. София, И. Г. П. управлява автобус марка „Мерцедес“, модел „0405Н“ рег. № ДКН, осъществяващ обществен превоз на пътници в град София по автобусна линия № 260. В района на кръстовището между столичните булеварди „ЦБ” и „АП”, водачът на автобуса предприема безпричинно рязко спиране, като в резултат на което Н. Б., която е пътник и е седяла на двойна седалка в автобуса, пада на пода и получава травматични увреждания по главата и тялото. Соци се, че е съставен Констативен протокол № К-78/13.02.2022г., като на виновния водач е съставен и АУАН серия АД № *****, въз основа на който е издадено и влязло в сила Наказателно постановление № 22-4332- 003159/16.03.2022 г.

Твърди се, че след инцидента Н. Б. е приета по спешност в УМБАЛСМ „П“ ЕАД, където са е установено, че в резултат на падането в автобуса тя е получила: мозъчно сътресение; фрактура на 6-то и 7-мо ребро вляво; контузия и силни болки в областта на гръдния кош, лакътната става, таза, тазобедрените стави и други. В следващите дни, след инцидента, болките са станали по-интензивни и са започнали да се проявяват в различни

части от тялото, като тя се е оплаквала от силно замайване, гадене, трудност при придвижване, силни болки при вдишване и издишване, замъгляване на зрението и дискомфорт, които въпреки проведена терапия и лечение не са отшумели изцяло и към настоящия момент /ограничена подвижност/скованост в поясен отдел, придружена с тръпнене, слабост и болка към десен крак.

Поддържа се, че ищцата е изпитвала силни по интензитет болки и страдания, като също така са създали изключителен дискомфорт в ежедневието ѝ, тя изпитвала затруднение при изпълнението на битови дейности, което е наложило грижа и съдействие от близките ѝ. Придвижването ѝ е било силно затруднено и ограничено, поради болките в ребрата, таза и тазобедрените стави, контузени при падането, като допълнителни затруднения е причинявала и болезнеността при дишане. Това се отразило негативно и на психическото и емоционално състояние на Б., която все не могла да преодолее причинения ѝ стрес.

Сочи се, че към датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие за управлението от виновния водач автобус марка „Мерцедес“, модел „0405Н“, инв. № 5004, с рег.№ ДКН, собственост на „ФИРМА“ ООД, била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена при ЗАД „ФИРМА“ АД - полица № BG/23/*****. До застрахователя било подадено заявление за заплащане на застрахователно обезщетение, въз основа на което била образувана щета № 0411-100-0003-2022. Ответникът първоначално отказал да изплати застрахователно обезщетение, а след това определил обезщетение в размер на 1000 лева, но при условие, че ответницата сключи споразумение, с което тя следва да се откаже от претенции за по-висок размер на дължимото ѝ се обезщетение

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор, с който ответникът оспорва иска по основание и размер.

Твърди се, че във връзка с във връзка с процесното пътно - транспортното произшествие и постъпило заявление за изплащане на застрахователно обезщетение с вх. № 99- 1350/16.03.2022г., сумата 1000 лв. е изплатена извънсъдебно на Н. Б. на 18.08.2022г. Сочи се, че отговорността на ответника се съизмерва с тази сума.

Оспорва се изключителната вина на водача И. Г. П. и механизма на ПТП, като се сочи, че водачът на автобуса е предприел „спасителна маневра“ спиране за да предотврати удар в друго МПС, тъй като е било налице реална непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите пътници.

Оспорва се, че в резултат на пътно - транспортното произшествие, за ищцата са възникнали всички описани в исковата молба като вид и характер телесни увреждания и съответно неимуществени вреди, както и тяхната продължителност. Твърди се, че претендираните травми в областта на левите ребра на ищцата и болките в областта на гръдния кош, травмите в лакътната става, таза и тазобедрената става не са следствие на процесното събитие.

Прави се възражение за съпричиняване.

Оспорва се иска по размер, както и акцесорната претенция за лихва.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Обявено е за безспорно и ненуждаещо се от доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № BG/23/***** със ЗАД „ОЗК — Застраховане“ АД по отношение на автобус марка „Мерцедес“, модел „0405Н“ рег. № ДКН, осъществяващ

обществен превоз на пътници в град София по автобусна линия № 260, като ЗАД „ОЗК — Застраховане” АД към момента на процесното ПТП -13.02.2022 г. По делото е представена и застрахователната полица №BG/23/*****.

Отделено е като безспорно и извършването на плащане на сумата в размера на 1000 лв. от ответника на ищцата, като обезщетение за процесното непозволено увреждане.

Представен е констативен протокол за ПТП №К-78/13.02.2022 г., изготвен от служител на отдел „Пътна полиция“ към СДВР- младши автоконтрольор А. Г.. В протокола е посочено, че на 13.02.2022 г. около 12.30 ч. автобус с рег. №ДКН с марка „Мерцедес“, модел „0405Н“ по линия 260 се е движил по бул. „ЦБ *” от „ОК“ в посока бул. „НП“, като на кръстовището с бул. „АП“ поради рязко натискане на спирачка става причина за падане на пътник в него. Посочен е пострадалия пътник: Н. Г. Б., ЕГН *****, собственика на автобуса: „ФИРМА“ ООД, ЕИК *****. Отбелязано е, че водачът И. Г. П. е изпробван за алкохол с алкотест Дрегер 7510, като пробата е отчела резултат 0 промила.

От представеното Удостоверение Рег. №433200-79473/03.08.2022 г. от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ се установява, че срещу И. Г. П. е съставен Акт за установяване на административно нарушение с бл. № *****/13.02.2022г. за нарушени разпоредби по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и издадено НП №22-4332-003159/16.03.2022г., с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 20лв. по чл. 185 от ЗДвП. Същото е връчено на 22.03.2022г. и е влязло в законна сила на 06.04.2022г.

В НП №22-4332-003159/16.03.2022г е описана следната фактическа обстановка: „На 13.02.2022 г. около 12:30 ч. И. Г. П. като водач на автобус, Мерцедес О 405 Н, ДКН, в град София по бул. „ЦБ“ от бул. „ОК“ с посока бул. „НП“,управлява автобус "Мерцедес О 405 Н" с рег.номер ДКН регистриран на „ФИРМА“ ООД,Булстат: ***** и навлизайки в района на кръстовището с бул. „АП“ на зелен сигнал на светофарната уредба поради това че рязко натиска крачната спирачка на автобуса,става причина за падане на пътник в салона му,а именно госпожа Н. Г. Б. с ЕГН:*****.Същата е прегледана на място и транспортирана от екип на ЦСМП до УМБАЛСМ „П“,където е прегледана и освободена с работна диагноза:мозъчно сътресение“.

Представени по делото са листи за преглед на пациент Н. Г. Б. от 13.02.2022 г. и 17.02.2022 г. в УБАЛСМ „П“като е извършена лицева рентгенография на цял череп, рентгенография на бял дроб и пациента е посъветван за покой. Констатирани са фрактури на 6 и 8-мо ребро вляво, които са възможни да са с давност, поставена е диагноза „Комоцио“.

Представени са фактури за закупени от ищцата в периода 23.02.2022 г. – 15.11 2022 г. медикаменти „Дийп рилиф гел“, „911 мравчена киселинна и окопник гел“, „Боагон“, „ДХ В-комплекс“, „Диклопрам“ и „Флоран форте“.

Представено по делото е копие на превозен документ с отбелязване на името Н. Б и системен бон за заплащане на цената на същия за всички линии на столичния градски транспорт за времето от 10.02.2022 г. до 09.03.2022 г.

Представена по делото е кореспонденция между ищцата и ответния застраховател, видно от която извънсъдебно ищцата е предявила претенциите си пред застрахователя, който е предложил заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 1000 лева.

Представено е платежно нареждане от 18.08.2022 г., видно от което ответното дружество е заплатило по банков път на ищцата сумата от 1000 лева като застрахователно обезщетение.

В съдебното дирене в настоящото производство е разпитан свидетеля И. Г. П.. Той сочи, че е шофьор на автобус на градския транспорт по линия 260 и си спомня за процесния случай. Разказва, че се е движел по бул. „ЦБ *” в дясната лента, като лявата и средната били за завой наляво и приближавал спирка „Павлово“, на светофара, който светил в зелено. Тъй като се движил с минута преди графика и не следвало да стигне спирката преди

установеното време скоростта била ниска. След светофара на около 3 м. имало пешеходна пътека. Приближавайки на около 20 м. свидетелят видял две деца, които стояли до светофара- едното с лице към кръстовището и с телефон, а другото с гръб към кръстовището. Принципно тротоарът бил отделен от пътното платно с решетка, но там където били децата нямало такава и те били непосредствено преди последната решетка. В момента, в който автобусът стигнал светофара едното дете изскочило пред него, което наложило екстремно спиране. Свидателят разяснява, че принципно бил обучаван, че е допустимо дори леко ПТП с кола, но не и рязко спиране, за да бъдат запазени пътниците, но в случая ставало въпрос за дете- пешеходец и било предприето екстремно спиране. Свидателят сочи, че принципно скоростта на движение на автобуса била около 20 км./ч., но тъй като вече наближавала спирката вероятно скоростта била около 10 км./ч. Автобусът спрял преди мястото където било разположено детето, а то се върнало на тротоара. Свидателят разяснява, че към момента на ПТП той бил със статут стажант, тъй като изучавал линията, а на задната седалка в автобуса се возил по-стар колега, учител- Велизар. Свидателят разказва, че в автобуса имало пътници, като след спирането паднала една госпожа в коридора между седалките, разположени между втора и трета врата -след втората врата. Той се обадил на тел. 112, дошла полиция и линейка, като падналата жена била откарана в болница по настояване на роднините ѝ, които също пристигнали на местопроизшествието. Свидателят сочи, че му бил съставен акт и наказателно постановление за случилото се, срещу които той не е подавал възражение. Дошла проверка от КАТ и ЦГМ, като проверяващите гледали записи от видеокамери от автобуса и светофара.

Свидателят ЕЕ Б. е дъщеря на ищцата. Спомня си процесното събитие, като сочи, че било почивен ден и баща ѝ се е обадил, че е станал пътен инцидент с майка им в близост до мястото където живеела. Заедно с брат ѝ отишли на местопроизшествието като намерили майка им замаяна, но в съзнание, седнала на седалка в автобуса, който вече бил празен. Шофьорите споделили, че са освободили останалите пътници. На мястото имало кола на КАТ и на ЦГМ, а след 10-на минути дошла и линейка, която закарала ищцата до „Пирогов“.

На място имало и двама шофьори. По-възрастният казал, че е бил титуляр на линията, а този, който карал автобуса е бил стажант, който е бил на обучение. Водачът се представил, извинил се за случилото се и обяснил, че е имало деца, които са тръгнали да пресичат внезапно и той се е уплашил и е натиснал спирачката. Полицията, който бил на местопроизшествието потърсил роднините, тъй като ищцата не била в много адекватно състояние, не могла да посочи адрес, три имена и телефон. Ищцата споделила, че я боли на няколко места. В болницата не могла да обясни точно какво се случва и заради това ѝ се назначили различен тип изследвания. Първоначално установили само сътресение на мозъка, а след няколко дни на контролен преглед били установени и счупени ребра, фрактура на тазобедрената става, болки в ръката. Малко след това ищцата започнала да вижда замъглено. Ходила на консултации с очен лекар. Първоначално след инцидента не можела да се обслужва и да излиза сама, като съпругът ѝ- баща на свидетелката полагал основните грижи. Свидетелката сочи, че също е ходила да помага. Поради счупването на ребрата имала затруднения с дишането, със ставане и сядане, със спане. За период от около 2 месеца имала нужда от помощ за да се изправи и да седне, а в продължение на три месеца имала болки и ходела по лекари. Ищцата споделяла на дъщеря си, че все още не може да си спомни как се е случил инцидента и това много я травмира. Последно си спомняла, че е била седнала и искала да се изправи, тъй като спирката ѝ наближава. Свидетелката разказва, че майка ѝ ходила на реабилитация в ОК след инцидента. Не знае ищцата да е имала други травматични увреждания освен счупване на ръка от преди повече от 20 години. Соци, че не знае майка ѝ да е била диагностицирана с други заболявания и я определя като човек, който по-скоро е склонен да negliжира здравето си и болките,

Свидателят А. Н. Г. към 13.02.2022 г. е работил като мл. автоконтрольор в отдел ОПП-

СДВР-МВР. Част от задълженията му били да посещава ПТП, да документира установения механизъм, да извършва оглед, в това число и ПТП с пострадали. Спомня си за ПТП с паднала дама в автобус на бул. „ЦБ“, в близост до кръстовището с ул. „П“. При предявяване на находящия се по делото констативен протокол свидетелят сочи, че той е изготвил и подписал същия. Разказва, че е съставил и АУАН. На мястото на произшествието бил заедно с негов колега- ДД. Те говорили с водача и със очевидците. Свидетелят сочи, че не е присъствал на самото ПТП, но е събрал данни, в т.ч. и от разговори с присъствалите на ПТП. Шофьорът на автобуса казал, че пешеходец или кола е препречила пътя и затова е натиснал рязко спирачките, а не е било самоволно. Към момента на огледа пред автобуса вече нямало препятствие- автомобил или пешеходец.

По делото е назначена, изслушана и приета комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена. Вещите лица са определили следния механизъм на ПТП: На 13.02.2022 г., около 12:30 часа, автобус „Мерцедес О 405 Н“, с рег. № ДКН, се движи по бул. „ЦБ“, с посока от бул. „ОК“ към бул. „НП“, и в района на кръстовището с ул. „АП“, водачът задейства внезапно спирачната уредба на автобуса, при което в салона пада пътничката Н. Г. Б..

Д-р Д. К. е извършил личен преглед на ищцата на 19.11.2022 г. Снел е следната анамнеза: Оплаква се от болки и скованост в кръста и лявата тазобедрена става. Провела рехабилитация през месец април 2022 г. в болнични условия. Не можела да лежи на лявата си страна около 2 седмици. По отношение на механизма на получената комбинирана травма - съобщава че е седяла на левия ред (шофьорската страна) на двойна седалка в автобуса от външната страна до пътеката на нивото малко преди задната врата, като тялото и краката ѝ са били извити към пътеката в подготовка за слизване. На съседното място до прозореца не е седял никой. Следващия ѝ спомен, е че е била паднала напред чак до нивото на средната врата, като двама души се били надвесили над нея. Локален статус на глава, гръден кош и таза: Не се откриха раневи белези в областта на главата, гръдния кош и таза. Не се установи функционален дефицит в активните движения на лявата тазобедрена става. Осъществява максимален клек, при поява на болка в кръста и коленете. Умерената ингвинална болка вътрешно от ставата е от неврологично естество. На пробите за болезненост, при натиск в две равнини на гръдния кош съобщава за умерена болка в областта на лявата ребрена дъга. Осъществява максимално и неболезнено вдишване с равномерно разпъване на гръдния кош. Въз основа на извършения преглед вещото лице е констатирало, че ищцата е възстановена напълно от понесената комбинирана травма при процесното ПТП.

От представените в делото медицински документи е видно, че ищцата е получила комбинирана травма на главата, гръдния кош и таза довела до мозъчно сътресение (комоцио) без установени усложнения на прегледите с неврохирург, контузия на лявата гръдна половина с фрактури на 6 и 7 ребра в ляво и контузия на лявата тазобедрена област, без травматично засягане на тазобедрената става. В медицинските документи не се открити данни за загуба на съзнание (кома) на ищцата от понесените травматични увреждания.

Вещото лице е направил извод, че от медицинска гледна точка, описаните травматични увреждания могат да се получат по механизма на рязкото политане на извитото настрани тяло на ищцата напред с последващ удар в лявата гръдна половина в облегалката на предната седалка и падане напред на пода на автобуса, при което се е ударила главата и таза от лявата страна.

Болката в травмираните части от тялото на ищцата - глава, гръден кош от ляво и лява тазобедрена област са се наслагвали и в първите 2-3 дни са били с висока интензивност, като най-силна би трябвало да е била болката в ребрата. Впоследствие, до края на първия месец понасяната болка би трябвало постепенно да намалява до утихване в края на посочения период.

Контузиите са леки травми, като в случая контузията на главата довела до мозъчно

сътресение (комоцио) е най-леката форма на черепно-мозъчна травма с промяна на съзнанието и преходни нарушения на функциите на главния мозък, като пълното възстановяване настъпва за 2-3 седмици. Това се отнася и за контузията на лявата тазобедрена област, където при консулта с ортопед на 14.04.2022 г. рентгенологично не е открито травматично засягане на самата тазобедрена става, а само на меките тъкани около нея (контузия на аддукторни сухожилия).

Фрактурите на 2-те ребра от лявата страна на гръдния кош, поради доброто си кръвоснабдяване болят много в началото, но зарастват бързо и се възстановяват за около 1 месец, като при наличие на мекотъканни сраствания в областта на фрактурите, въпреки пълното зарастване на самите фрактури, се получава пролонгация на болката (по-скоро дискомфорт при дълбоко вдишване и рязко ротиране на тялото встрани при фиксирани и неподвижни долни крайници).

По данни на личния преглед ищцата е възстановена напълно от понесените травматични увреждания. На личния преглед не се открити видими раневи белези в засегнатите от комбинираната травма области. На ищцата е предписвано домашно лечение - съвет за покой, Волтарен ретард по 1 табл. дневно, ЛФК и физиотерапия с натоварване на долните крайници до границата на болката, локално НСПВС, като по анамнестични данни от личния преглед, ищцата е изпълнила предписанията.

По делото е назначена, изслушана и приета допълнителна съдебно-автотехническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена. Вещото лице сочи, че само в свидетелските показания на водача на автобуса И. П. се установява наличие на пешеходци - деца, от които едното е изскочило на платното за движение. Съгласно снимковия материал, към административно-наказателната преписка, светофарът е отделен от пътното платно с метална ограда, която да ограничава достъпа.

При допускане, че водачът е възприемал децата/пешеходците от поне 20 метра и се е движел с около 10 км/ч с продължаващо намаляване на скоростта от сравнение на опасната зона на превозното средство, при движение с 10-20 км/ч и отстоянието на автобуса от мястото на произшествието, съгласно свидетелските показания - 20 метра, може да се направи извод, че водачът е имал техническа възможност да спре плавно без да задейства аварийно спирачната уредба.

Въз основа на така установените факти, релевантните за решаването на делото, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ предвижда, че увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл. 380 - за отправяне на писмена претенция преди завеждане на делото, което в случая е сторено. Нормата на чл. 429, ал. 1 от КЗ предвижда, че с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Доколкото прякото право на увредения, установено със закона - чл. 432, ал. 1 от КЗ, възниква едновременно с правото на деликтно обезщетение от деликвентна и е функционално обусловено от него, то застрахователят, като пряко задължено лице, отговаря в обема, в който отговаря и причинителят на вредата. Те при пряк иск срещу застрахователя следва да се установи противоправно поведение на застрахования, вредите, които е претърпял ищеца, причинна връзка между деянието и вредите. Подлежат на обезщетяване всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Те могат да са имуществени или неимуществени. В случаите на увреждания пострадалият понася болки и страдания, които пораждат за него претенцията за обезвреда на неимуществени вреди.

В процесния случай се установява от събраните доказателства – констативен протокол за ПТП, АУАН, НП, комплексна СМАТЕ, допълнителна САТЕ и от разпитаните свидетели, че на 13.02.2022 г., около 12:30 часа, автобус „Мерцедес О 405 Н“, с рег № ДКН, се движи по бул. „ЦБИ“, с посока от бул. „ОК“ към бул. „НП“, и в района на кръстовището с ул. „АП“, водачът задейства внезапно спирачната уредба на автобуса, при което в салона пада пътничката Н. Г. Б..

Вследствие на процесното ПТП ищцата е получила комбинирана травма на главата, гръдния кош и таза довела до мозъчно сътресение (комоцио) без установени усложнения, контузия на лявата гръдна половина с фрактури на 6 и 7 ребра в ляво и контузия на лявата тазоберена област, без травматично засягане на тазобедрената става

Установено е виновно противоправно поведение и на водача- свидетеля И. Г. П. - нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата, като същият като водач на автобус от градския транспорт рязко натиска крачната спирачка на превозното средство, като поставя в опасност живота и здравето на пътниците в него вследствие не което става причина за падане на пътник в салона му, на ищцата- Н. Г. Б.. Наличието на деца, стоящи в близост до светофарна уредба съдът счита за доказано по делото, като това обстоятелство не изключва вината на деца. Правилото на чл.116 от ЗДвП, задължава водачите да бъдат внимателни и предпазливи към пешеходците, като св. П. сам твърди, че е забелязал наличието на деца. Установено е и, че е била налице светофарна уредба и пешеходна пътека. Разпоредбата на чл.120, ал.2 от ЗДвП е частен случай на пътно поведение, създаващо задължение на водача да пропусне пешеходеца и в по-ранен момент – ако е застанал на банкет или тротоар, какъвто е и процесния случай. Видно от извода на ДСАТЕ водачът е имал техническа възможност да спре плавно без да задейства аварийно спирачната уредба щом е забелязал наличието на пешеходци и то такива от уязвима група съгласно чл. 116 от ЗДвП- деца.

Останалите елементи от фактическия състав на непозволено увреждане се установяват по безспорен начин от събраните по делото доказателства и СМАТЕ – получените от пътуващата в автомобилана градския транспорт ищца телесни увреждания.

Установено е, че управлявайки застрахования автомобил от градския транспорт, И. Г. П. е предизвикал настъпване на ПТП, като в резултат на това, на ищцата са причинени неимуществени вреди, изразяващи се в негативни физически и психически преживявания (болки и страдания) от телесното ѝ увреждане. Това е достатъчно, за да се изведе заключението, че претенцията на Н. Г. Б. за репарирание на неимуществени вреди е доказана в своето основание.

При определяне размера на дължимото обезщетение, съдът изходи от няколко обективни критерия - възрастта на пострадалата, интензитета и оздравителния период до отшумяване на болките, както и неприятните психически изживявания и стрес, които са от естеството си да бъдат предизвикани от едно такова ПТП. Ищцата към момента на инцидента е била на 70 години, възраст над средната, в която травматичните увреждания се отразяват по-тежко. Съдът отчита, че става въпрос за комбинирана травма, в която една от засегнатите области- ребрата се характеризират с по-висок интензитет на причинената болка. Същевременно обаче възстановителният процес е сравнително кратък- един месец, като ищцата към приключване на съдебното дирене, физически е възстановена изцяло. Съдът отчита и, че такова ПТП на публично място в присъствието на други пътници е инцидентна проява, нехарактерна за ежедневното придвижване на възрастен човек, който принципно не води толкова активен начин на живот и е годна да създаде стрес и неприятни психически изживявания в по-голям интензитет и за по- дълъг период. Спазвайки правилото на чл.52 от ЗЗД за реално и пълно обезщетяване на вредите и отчитайки постановките на ППВС № 4/1968 г, съдът намира за справедливо обезщетение, такова в размер на 8000 лв.

Ответникът твърди наличие на съпричиняване на вредоносния резултат. От събраните

по делото доказателства не е установено чрез провеждането на пълно и главно доказване, че пострадалата с поведението си е допринесла по някакъв начин за реализирането на произшествието и/или за настъпването на вредоносния резултат.

Съдът следва да отчете като правопогасяващ юридически факт наличието на плащане за сумата от 1000 лева именно с цел репарирание на вредите на ищцата от страна на ответника, като присъдената сума следва да се редуцира до размер от 7000 лева.

Основателността на иска, съгласно чл.86, ал.1 от ЗЗД, има за своя закономерна последица и основателност на акцесорния иск – за дължимост на законната лихва върху уважената част от главницата от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и предвид изрично заявеното искане ответникът дължи на ищеца съразмерно част от сторените в производството разноски съгласно представения списък в размер на 1858.50 лева от пълен претендиран размер от 2655 лева/ в т.ч. 400 лева- държавна такса, 700 лева- депозити за вещи лица, 40 лева- депозит за свидетел, 15 лева- такси за съдебни удостоверения и 1500 лева- адвокатски хонорар. Няма основание за редукция на адвокатското възнаграждение като същото е близо да минимума – 1300 лева съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и е съобразено с правната и фактическа сложност на делото/

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът също има право на разноски – 195 лева от пълен претендиран размер от 650 лева/ в т.ч. 50 лева- депозит за свидетел, 400 лева- депозит за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 200 лева по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПрП вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ФИРМА“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от изпълнителните директори А. Л и Р Д, да заплати на Н. Г. Б., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС съдебен адрес: АДРЕС на основание чл. 432, ал.1 КЗ и чл. 86 ЗЗД, сумата от 7000 лева -частична претенция от 30 000 лева- обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие на настъпило застрахователното събитие/ПТП/ на 13.02.2022 г. в гр. София, в района на кръстовището между булеварди „ЦБ *” и „АП” по вина на водач на автобус марка „Мерцедес“, модел „0405Н“ рег. № ДКН, осъществяващ обществен превоз на пътници в град София по автобусна линия № 260, за който е налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена при ЗАД „ФИРМА“ АД - полица № BG/23/*****, ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба/08.08.2022г./ до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за главница над сумата от 7000 лева до пълния претендиран размер от 10 000 лева- частична претенция от 30 000 лева- обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху неоснователния размер на главницата.**

ОСЪЖДА „ФИРМА“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от изпълнителните директори, да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на Н. Г. Б., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС съдебен адрес: АДРЕС, съдебно-деловодни разноски в размер на 1858.50 лева.**

ОСЪЖДА Н. Г. Б., ЕГН ***, с адрес: АДРЕС съдебен адрес: АДРЕС да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ЗАД „ФИРМА“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: АДРЕС, представлявано от изпълнителните директори А. Л и Р Д, съдебно-деловодни разноски в размер на 195 лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____